

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рускихъ савъ) о 4-й годинѣ по полудни.

Редакція и администрація подъ Ч. 15 сланцъ Марицкой.

Експедиція для кѣбетевыхъ прѣплатниковъ урдожена въ друварні Т. Шевченка (улица Крива Ч. 2 на І-омъ поверсії).

Всѣ листы, посылки и рекламиа належать пересыпать подъ адресою: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 сланцъ Марицкой.

Дѣло

Бесѣда пос. Кулачковскаго

выголошена въ радѣ державнѣй днѣ 12. (24.) цвѣтня при разправахъ надъ буджетомъ шкѣль середныхъ. (Концъ.)

Сегодня и вѣщовши изъ бесѣдъ на законъ краинъ въ 22 червня 1867, зверну узагу бѣо Експедиціи и министра просвѣты на то, что тойже краинъ захотѣлъ вымогатъ ревизіи, позвакъ бѣо въ искравѣй суперечности стоять съ появившимися обѣйтнѣе основными закономъ державнѣмъ въ 21 грудня 1867, а именно съ Арт. 19 основного закона державнаго про народносте и языкокъ рѣчиоупраниеніе каждой народности въ области публичнаго школництва. Такъ и пр. Арт. V. кр. закона въ 22 червня 1867 спогѣща рускій языкъ предметомъ изобиженіемъ а силуе нашу руску молодѣжь учитисяпольскому языку; бо коли посля того краиного закона изъ всѣхъ середныхъ школахъ вѣхдно Галичину, изъ которыхъ заведено польскій языкъ выкладочный такожъ еще наука польскаго языка есть предметомъ обиженіемъ, то наша молодѣжь въ слѣдствіе тога примушена въ ягаданыхъ середныхъ школахъ еще польскаго языка, ако предмету обиженіемъ, учитися, що власне перечитъ Арт. 19. обѣйтнѣе появившагося основного закона державнаго въ 21 грудня 1867, изъ котрѣмъ сказано:

„Въ краинѣ, замешканыхъ кѣлькома народностими, мають бути публичніе заведеніе науковіе такъ устроеніе, щобъ не уживаючи примусу до учения другого яко краинаго языка, можда въ тыхъ народностій одержала потрѣбній средства до образованія изъ своїмъ языкомъ.“

Даліго и пропу, щобъ бѣо Експедиція склоню прислугуючого ему праца верховнаго веденія и надзору надъ цѣлымъ выхованіемъ, стараю сподѣлти галицкій школьній вѣтнаменіи и істи. найкороче выдать отѣйтнє розпорядженіе, щобъ краинъ законъ въ 22 червня 1867, который изъ выказаніемъ мною и другихъ направленихъ, о которыхъ и сегодня не вгадаю, а котрѣ съ основнымъ державнѣмъ зако-

СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЬ
(посл. К. Дикенса).
20.
ОТДѢЛЬ.
Конецъ.

Га.Ч.23,25,27,29,10,11,14,15,16,17,18,19,21,25,26,27,28.

Такъ, се буда галика бѣо его постель. Се буда его постель и его комната, а що найменшійше, буда еще и его будучибы.

„І буду жити въ минувши, теперішніи и будучніи“, повторилъ Скрудж, злакичъ въ постелі. „Всѣ три духи руководити будуть теперь моими дѣлами. О, Якове Маріи! ізъ тобѣ Богъ вынагородить твой ученикъ! Я говорю тое на колінахъ, мій Якове, на колінахъ!“

Онъ бувъ такъ зрушеный и такъ щасливый, що его голосъ дрожавъ безусташно, а лицето було мокре бѣо сльзъ, плачущихъ въ товариствѣ духовъ.

„Вы не побѣрнанії“, закликавъ Скрудж, притортаючи до грудей сльзы, „вы такій, якъ були первіе. Вы тутъ, и и тутъ; тини, котрѣ и бачачъ, можуть напернитися. Я знаю се, знаю пешно!“

Онъ почавася обирати, крутити одеяло на всѣ боки, убирати на північ, дерь, губити, не тимавши самого себе.

„Я знаю вже, що маю робити“, говоривъ Скрудж, сльзючися и плачути

можъ изъ найбѣльшої суперечности стоять, подданый бути ревизії.

Теперь вернуся зновъ до поставленої мною резолюціи и пропу, позволите мене, М. П. еще гдецо навести для си поддержки.

Ц. К. вища гимназія Францъ-Іосифа, до котрой относится моя резолюція що до науки релігії для рускої молодежі, удержанукою коштомъ державнѣмъ, и въ інѣй языкѣ польскій есть выкладовимъ языкомъ. За побужденіемъ львівскаго гр. к. ординаріяту митрополичого и за попередствомъ галицкої ради школьнаго краиной поставлено на основѣ найвишн. постановленія въ 7. липня 1871. реєстриромъ въ міністерствѣ вѣроисповѣданія и просять въ 17 липня 1871 ч. 7510, щобъ въ той гимназії для гр. к. кат. учениківъ була систематизана на кошть галицкого релігійного фонда окрема посада гр. к. катихита и то съ початкомъ року школьнаго 1871/2.

Въслѣдство тога галицка ради школьнаго краини отнеслася въ письмѣ въ 22. серпня 1871 ч. 6465. до гр. к. митрополичого ординаріяту, щобъ бути предпринятій отѣйтній зѣбрь для замѣщенія новооснованої посады гр. к. катихита. При тоймъ однакъ ради школьнаго краини рѣшилася бѣо въ заласного побуждения поставили днине домаганье, щобъ ординаріяту новооснованому катихитови дати інструкцію, щобъ той выкладавъ релігію рускій молодежі въ польскому языкѣ, руского же языку уживати, для поясненіи толькъ, где конечно будобы потреба. Тое свое домаганье мотивовала краина ради школьнаго тымъ, що руска молодежь, посещаюча гимназію Францъ-Іосифа, недостаточно знає рускій языкъ. На таке двоєднє домаганье ради школьнаго краини отповѣдь гр. к. митрополичий ординаріяту подъ д. 26 серпня 1871. ч. 4808., що по его думкѣ совсѣмъ неумѣсто рускій гр. к. молодежі вже въ горы накидати польскій выкладовимъ языкъ для науки релігії, позвакъ, посля мініїн ординаріяту, при теперішній організації народ-

ныхъ и середнихъ школъ рускій языкъ не може бути рускої молодежі чужимъ, дальше, руска молодежь учитися въ народныхъ школахъ релігії по рускій и она приходить въ гимназію вже подученна въ рускому языку и наконецъ, передъ систематизаціемъ посады гр. к. катихита въ польской гимназії Францъ-Іосифа руска молодежь той гимназії годила на выкладовимъ такожъ для науки гр. к. релігії, позвакъ релігії належить до обиженіковъхъ предметовъ. И при тоймъ зѣбле.

Галицка красна рада школьнаго підчи, що тымъ пыкругомъ не може собѣ помочи, принила основне постановленіе, що выкладовимъ языкомъ для гр. к. релігії въ польской гимназії Францъ-Іосифа руска молодежь той гимназії годила на выкладовимъ гр. к. катихита при другої львівской гимназії и вже тамъ училаася релігії въ рускому языку.

Галицка красна рада школьнаго підчи, що тымъ пыкругомъ не може собѣ помочи, принила основне постановленіе, що выкладовимъ языкомъ для гр. к. релігії въ польской гимназії Францъ-Іосифа руска молодежь той гимназії знаєтъ о тоймъ, що дѣти ихъ будуть учитися толькъ по польски. Тое принципіальне рѣшеніе було узбачене гр. к. митрополичому ординаріюто дописю галицкої ради школьнаго рады школьнаго въ 21. вересня 1871 ч. 7495. Коли ви, М. П. ти оба мною наведеній письма галицкої ради школьнаго арбініяте, то леди дояго будете сомігнатися о прадцівомъ намѣреніи

крайової ради школьнаго!

Бо коли изъ першомъ письмѣ ради школьнаго вѣтидає изданье руского выкладовимъ языка для науки гр. к. релігії длатого, що руска молодежь на гимназії Францъ-Іосифа не розумѣє по рускій, въ другомъ письмѣ вже признається соребрѣмъ яко и безъ обиженію, що гимназія Францъ-Іосифа есть польска и для того що інѣй не може терпѣтица наука гр. к. релігії въ рускому языку. Жаль великий, що безпосередній попередникъ теперішнаго п. министра просвѣты изъ тогданихъ запытань гр. к. Львівскаго ординаріяту отповѣдь реєстриромъ въ 5 лютого 1873

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:
на цѣлый рокъ . . . 8 зл.
на пѣтъ року . . . 4 зл.
на четверть року . . . 2 зл.

Предплату належить пересыпти франко (найлучше почтовымъ переказомъ) до: Администрація чю. „Дѣло“.

Оголошення принаходять по цѣлі 6 кр. а. в. бѣо одномъ строчці печатної.

Рекламації неопечатаній вольній бѣо порта.

Рукописи не звергаються толькъ на попереднє застереженіе.

Подписане число стоить 10 кр. а. в.

наразъ. „І теперь легкій, якъ перо: щастливий, якъ ангелъ; веселый, якъ школири; запоморочений, якъ пинци. Веселыхъ синть цѣломъ синту! Цвѣтливого новаго року всѣмъ людямъ! Гурра! гурра!“

Онъ скочинъ на середину комнаты, и стала розглядати на всѣ боки.

„Отъ — се мисла въ росолу! Се двери, котрими вѣшила духъ Якона; се куточъ, въ котрому стояла духъ сего-рочного Рѣдвоа; се біло, черезъ котре бачачъ я перѣльтаючихъ духовъ! Се все було такъ, се все права! Гурра, гурра!“

Онъ не синявся такъ вѣзь донгихъ, донгихъ лѣтъ. Бѣо синъ було піній, голосний; мозки було піній, що бѣо отцежъ всѣхъ синіхъ.

„І не знаю, що синъ за день“, говоривъ Скрудж. „Не знаю, ікъ донгій часъ бути такъ в мозки духами. І не знаю ничего. І юнь, новонароджене дитя. Але се мініци — такъ добре. Менѣ все одно. Я хочу бути дитиною. Гурра, гурра!“

Бѣо радостній крики перориша голосъ дають донгій; николи ще не вѣдано бути ему такъ мильмъ и звучнімъ, якъ тепері. Бѣмъ-бамъ, дасъ-дасъ, бѣмъ-бамъ! Ахъ, якъ гарно, якъ чудово!

Онъ побѣгъ до біки, отвориць, и пысунувъ голову на добрь.

День бувъ іспій, веселый, зимний; сонце сілько тає гарно, тає ино;

воздухъ бути такъ свѣжій, такъ здоровий; голосъ давондіть такъ звучній. Ахъ, якъ гарно, якъ весело!

„Що маємо синъ?“ поспытавъ Скрудж хлопець, що переходивъ коло его мешканія.

„Що?“ поспытавъ хлопець адивованій.

„Що за день синъ, мій хлопче?“ поспытавъ Скрудж.

„Хібажъ не знаєте — Рѣдво!“

„Рѣдво!“ — говоривъ Скрудж. „Такъ, Рѣдво, видно, духи уворались за одну ніч. Та іраца, якъ воля, они всѣ можуть. Невно, що такъ. Ходи по до місце, мій хлопче!“

„До виї?“ — поспытавъ хлопець.

„Чи знаєшъ ты той нарбній гандель отайдіть на другої улиці?“

„Чомубы нѣ!“

„Живий хлопець“ — сказавъ Скрудж. „Слакий хлопець! Не знаєшъ, чи великий індікъ, що тамъ висніть, вже проданий? Але той великий, не той малій!“

„Що, той такій, якъ я?“ — спытавъ хлопець.

„Що я мильй хлопець!“ сказавъ Скрудж. „Правдина радостіть синъ говорити. Той самий, мій дорогий!“

„Онъ, ще тамъ винятъ!“

„Такъ?“ сказавъ Скрудж. „То иди

и купи его.“

„Ха, ха, ха“, засміялся хлопець.

„Насміяся, друже“, сказавъ Скрудж;

„и говорю напраду.“ Иди и скажи его сіоды принести. Якъ повернешь, дестянець шильніга, а коли вернешь переднь пять мініутами, то дестянець полько корону.

Хлопець полетіть начи блесканці.

„Я пішли єго Бобови Кратитъ“ — говоривъ Скрудж, затираючи руки. Онь не буде знати, кто ему єго прислає. Онь буде два разы більшій бѣо Тайні-Тайма.“

Коли Скрудж писавъ адресу, дрожала єго рука, але бѣо и не зважає изъ той. Скінчавши писати, вѣшила донгахъ на двери, дожидаючи хлопця съ індікомъ.

Не донго и текань. Хлопець и другій ще чоловікъ ледви що притаскали величезного вѣтка.

„Занести сю — тодѣ“ — сказавъ Скрудж. — „треба буде взяти вѣтъ.“

Сміхъ, съ котримъ бѣо піній говорить; сміхъ, съ котримъ бѣо піній за індікомъ; сміхъ, съ котримъ даши хлопець обізи корону, бѣо толькъ дуже навиразнимъ образомъ того сміху, котримъ заїхавши Скрудж, вернувшись до комнаты, и кинувши на столець. Онъ сміхався, мозъ шаленій — до сльзъ.

(Конецъ було.)

Франц-Леониа по Димитрову русский быть введенный для "науки гр. и. религии, также лиже систематизацией" — прору, чтобы Вы кр. реформы, а по достаточности формального траектория, си надѣлоши бюджетовому для истинных образа и рѣшения отдала. (Браво! из лягушки.)

ДОНИСИ.

(Х.) **Зъ Ярославского.** (Запомога
попечка, Илюстрация памяти. Годъ иже
дана. Ярославъ родъ яльхъ. Съкъ, ко
зъмъмъ кължъмъ жицъбесъ. Телънъ
Русънъ, къзънъ. Кто виноватъ? Стары
якою.) Запомога прѣшла нашимъ ѿ
дышъ селанамъ икъ разъ изъ пору. Но
дышъ тутъ шарандѣ богато, дѣтъ 2—3 ар-
ада, икъ измутъ, *bis dat*, qui *cito dat*.
Неровумъ при роздѣлъванию троихъ ле-
жать хиба ель тѣмъ, ѹо синъшъ пайбѣдъ
тѣбѣнъ робили сакъши, вѣты громад-
скѣ збо ихъ писарь бѣзъ иеной контроли.
А предѣнь не дастъса запоречити, ѹо син-
щеники пайлучше знаютъ матеріальныи
стить парханишъ своихъ. Ихъ можна будо-
вокидати до уаджени сиѣ спіобъ, только
нашимъ радиъ, поинтоимъ, давалось,
що беручи роздѣлъвание запомога вы-
ключно изъ своихъ рукъ, они черезъ те вы-
секаютъ у народа донѣрье, котрого николи
не посѣдали. Запомога роздѣлъванию та-
кою и изъ обѣку, але икъ то обѣже ча-
сомъ будо, пояснитъ памъ фантъ, котрый
стаси изъ Рудцѣ коло Синицы. Рада по-
интоизъ кунила обѣко у тамошнаго посе-
дора Крошкинаго и себѣ роздѣлъвашъ церкви
изъ притомности п. А., надѣзенічного
изъ добрахъ кн. Владислава Чарторыскаго,
хорошій ятьдѣмъ и жите; але другого
дня, коли п. А. до Рудцѣ не вѣхъши,
роздѣлано икъ такій посѣдѣть, ѹо бѣдъ
селине обвоили его осюды, показовали и
жаловались, ѹо державши запомога доста-
ясь имъ изъ такъ поганомъ видъ. Больши
сущестность не запиралыи никому изъ
такихъ случаихъ, а чужою криадою, акъ
шестно, еще никто не заботятъся.

И позычки даючи по нашимъ солдатамъ.
Позычка безпроцентна добра рѣчи, та еще
да того речинецъ до авороту ажъ съ по-
зычка рожомъ. Только зиону изъ тѣхъ
ида, що такій позычка, по 20 ар. наѣть,
збѣгались богатинами, а тѣ заразъ другого
дня раздали позычей гропѣ бѣднѣшиими
на бѣробогъ, т. е. на великую лихву. Кто
зувашъ про хлопушку лихву, той зромумѣ.
«Сѣлько нерозумно и непрозорно ком-
петентній органы при раздѣлюваніи по-
ступкамъ.

Писано и говорено у насъ богато про
автомобіль. Автомобіль не ала рѣчъ, але же
онъ єжъ обождній, котрый неопытному
выходитъ възчайно на школу. Отъ, до-
казы того, тѣльи лишь изъ мініатюръ.
Въ Ярославіи, изъ жестѣ, что славится
изъ данихъ часобъ великою торгоюю
абжемъ и деревомъ до Гданьска, жиды
избились у велику силу. До егого часу спі-
длии они лишь на своихъ гронахъ, про-
сирены громадскій не богато клопоталисъ.
Теперь инакине загадалися. Ночувши себе
изъ силѣ, думаютъ гдѣ пановати и пла-
вятся силно до мѣщанокъ репрезентаций.
На 36 радиныхъ, mesmo изъ 17 жидовъ.
За рѣчъ, за дія становуть они орудовати
по своему, то значить изъ школу христі-
анскихъ житељіи, котрый изъ чахъ
те саме, чо джевлы изъ сача Турия.
Передъ рожами русскій нашъ мѣщанинъ рабы-
былъ у великий четвера боликамъ изъ са-
ловъ, прибиралъ юю у старыхъ скідбаскій
хлата, будьтобы Юду Искарію, а опро-
видиши тогго кумира не жестѣ тоили
изъ Словѣнія. Було се поганський възчай то-
племъ „Маренъ“ (змы), до котрого съ
чахомъ привѣдалось, пошть християн-
ске. Шо же зробили жиды? Они высыпали
телеграмму до туждншаго Bürger-министрер-
ства съ жалобою, чо християне въмъ
боляномъ изъ болокъ изъ ругаютъ, а мін-
истерство вакансю отретоей старшиной
до тогго несміннаго обхода.

Съ тымы байдуже, але наші батай-
таръ жыдвескій беругъ за циау руку за-
разъ, коли имъ подаси наләцъ. Поступ-

жда», то днесъ изъ Сибирь, подавлены
быть Ярославль мѣстечко, Въ Сибири
жиды церквию христіанскую широды
находятся, где иконо та и рада житей
и начальникъ громадей були даши
такими житами живеоды христіане. Отъ
10 рофоръ демерка початъ елементъ жиз-
диковъ итическихъ и туды, тъ, початъ
иъ наѣбъ чистъ, познайши уже болѣ
шую маску. Передъ осмыми лѣтами на 1
радиныхъ было уже 12 жидовъ, а бурмистръ
строкъ — жидъ, Вайсъ. Жидъ себѣ
разорваниемъ широко на нурульскомъ крѣ-
сть, думашъ по нема уно надъ него.
Уложено будиеть. Буджетомъ признанъ
Вайсона 200 зр., писарии таложъ 200

круглахъ, а веcорони мабуть 120 гр. Тынчсомъ показалось по семи лѣтамъ коли изъ признатый доношъ вѣхахъ кон- трольна комисія изъ Ярославля, що пам'ят- бурмистръ помагачь десѧть грубо свої руки та грошахъ громаднихъ. Та вице- міський дотинъ възумивъ бить зробити той нечинний *Geschäft*! Коротко а мудро. Ось підуть шансони (християнини)ошъ личинъ 130 гр. рѣчно, а казаць собѣ квартовати цільныхъ 200 гр. За 8 роківъ зробилося разомъ 560 гр. Мбгъ бажає зам'я подати въ другу справку Вайса, икъ то дігъ обходився съ податкомъ заробкоюмъ, та годи мені тутъ компромітованіи інспектора податкового, котрий до сего поганого дѣла такожъ свою руку приложивъ. Вайса усу- пенено та съдебство доказаної ему дефра- дації, не помогъ ему наїйтъ такій вы- крутъ, що скликавъ стару раду тай тає- дала ему збесилорію за веденье каси. Вайса толкували собѣ рѣчъ такъ: що кому до того, що я писаря дешевше зго- динъ — що уторговався, то мбгъ вистъ.

Передъ рокомъ будь выбѣръ иконы
рады изложенои изъ 18 членовъ. Жиды,

рудою місцем, як то членів. Іуди, чуючи себе кількох, вибрали із двохсотінадцятихъ 12 своїхъ, а тъ ласки б християнъ. Власти не погодили сего вибору заради певнихъ неформальностей; стара рада орудовала черезъ весь минувший ройтъ. Теперь прйшло до нового вибору, та уже 24 членівъ. Жиди вибрали 16 спонсорівъ, з 8 мѣсць полишили для християнъ. На вибірів тѣхъхъ комісаръ політичний ж. Ярославлі та анате, якщо є, нимъ обійтися жиди? Тутъ комісія заекла а жиди пойшли собї здорові до другихъ комінатъ, та радить тамъ, кого вибрати.

кошата, і радіть тамо, кого виборати, через добру годину. Комісаръ кличе, а імъ ани гадки вртати. Христіанські виборці ждуть собѣ такожъ, поки панъ асесоръ юндбекій, котрый заступникъ усуненого бургомистра, не буде таїй ласканій та не розшочаній по довгій нарадѣ відданія. Жиды голосували въ лавки на 8 християнъ, але вони

в християнъ, але тутъ имъ христіанській виборцѣ винесли штуку немалу. Они дали свои голосы на найкрасій екземплярѣ жідвенскій и то: на двохъ рѣванихъ, котрѣ два роки тому назадъ выпроизвали священники Ярославскому короны изъ юни и сидѣли на криміналь, на одного гандира кожухами. Тоді, такогоже славного чоловічка, пінка и на циркуликѣ, котрый за тиль звану Саргасбірѣ бувъ юлька разбізъ караный. Скрутиліи не переведено такоже правильно и все же зложилось изъ тогъ, що можна було протягъ такихъ виборцѣ запретостопати.

Цыганка при томъ зайтила приглаша.
Зъ выбору вышнинъ такой одинъ христі-
анинъ, музиръ, который мимо пресии изъ
сторонъ христіанскихъ избирается, не
хотѣши, вречися мандату до членовъ ряда,
Щелкъ работить христіане? Они на изару-
ту изидаги, берутъ мозафры изъ постеля,
стаканыя изъ из ринку и блюда салты.
Нехай же изидона, коли уже пануя! По
салтышахъ, кробасю музиренъ катичу муз-
ину и програмо замѣничимиа о шибъ.
Стара ряда, щобы показати слово посугу,
тагие инновицкии до отъгчальности, и
накандъ кары громешай. Отъ, масте жи-
догъ судики! Засуджени рекурорами.
Результатъ неизвѣстный.

Въ сущіднѣсть сель Тевлицькаго дѣ-
ла не лѣши. Тамъ отъ юлькохъ лѣта
обитаетъ и писарятъ, замонийскій поссоръ.

Въ Сѣнинѣ побудовано передъ кіль-
кою лѣтами красну муровану школу,
при чѣмъ за десятій гротѣ здѣльено
имѧ Вл. Чарторыскаго бѣзъ давнѣйшої
престаціи. Будыночъ стоять, але на гѣмъ
тижитъ и дешъ. Мѣщане не вѣръ
его сплатити: треба радити, на когобы
сей тагаръ разложити. И отъ, пригдано
собѣ на два рускій приселки, Дѣбкіи и
Выллену. Дарма, що дѣтимъ булобы пойти
малѣ ходу до школы, але чому Русинъ
не мэя заплатити? За те начимо его оj-
czystego jезука. Чи не добре?

Спытайте може, кто всему тому виноватый, що въ нашихъ околицяхъ такій ладъ? Виновника нема. Ц. к. староста п. Бенешекъ стараєсь ить може о все, обсаджав дороги деревиною, роздав щепы, самъ наїхать їздитъ на виборы громадскій до Тешлицъ и Снини. Щожъ, коли жиды мають свою политику? Було, приїхали панъ староста до Снини, та каже жидамъ до очій, що бургомістръ Вайтель дефрандантъ... Але одинъ жидъ заразъ отрубавъ ему: *Bitte, vergessen sie sich nicht!* О, жиды чують свою силу!

Въ Радыминской оконицѣ раздали запомогу иль обжку ц. к. адюнкти при старостѣ п. Д. Збоже закуплено у Ивумера Ротштейна иль Радымінѣ, та отъ на лиху показалось, що купленый ячмінь, изъ око красный, бути уже три лѣта старый. Селине, що одну частину одерзкаго обжка хотѣли полишити себѣ изъ сѣнъ, не могли сего зробити, бо иль зерно поизѣдались наѣсть трохи вовчки. Пашъ Д. тому не шиноватый; не господарь, не знаєшъ изъ обжку...

Зъ подъ Калуша. (Въ спрѣть фонда
адвоката-сиротинскаго). П. Однакожъ мимо
того, что постановлено рѣчій пізданіи до
фонда, и начато съ рокомъ 1846 раздавати
шапомоги, не успѣхашъ фонду такъ, искы
наладжало. Въ клирѣ стало проявлятия
пенше незадоволеніе въ дѣлѣ фонда, котре

Причины того сумного обзыва были следующи. Напередъ мусить klarъ вспомнили что року приписаны складки, — а здѣшнія рѣчи, что плаченье не есть рѣкко дуже пріятно, тымъ бѣльше, коли сно не „отъ избытка“, але, искъ вынчайно, „отъ поедѣнія кондрага“ днеси. Сшищники думали же разу, что складки лишь до некоторъ часу (а именно до р. 1854) платятися будуть, и тигли тое иго; тѣмъ часомъ стало показоватися, що при заблѣшемъ числѣ идовицъ и сирѣтъ тому плачению не такъ скоро буде конецъ. Зѣтцы выродилиася изъ klarъ незвне (хотя р.

до сего раздраженія деливало олью неправильное поступованье управителя фонда. Статутъ изъ р. 1821 прописанъ выражено, что комиссія фонда мала бути избирания черезъ десятълітній синодъ, а то лишь изъ тра років. Митрополитъ Невицкій, изменюючи изъ р. 1823 прописанную комиссію, замінилъ изъ своїмъ постановленіемъ, что чинить ее лишь изъ якіеся засѣданий, до найближшаго синода. Тымъ часомъ начали цѣлѣю десятки лѣть, а синода не вклинивало. Клирикъ, котрый бувъ властивъ фонда, бувъ цѣлкомъ выключенный изъ засиду и контролѣ своего майна!

Се поступанье управителя фонда уло великою хібою. Що вдовицѣ одержали лише половину запомоги, що одержали ки тільки три роки під час бітви, але було спо-

митою в infinitum. — ее привели въ
бю обстоятельства, которых комиссія тоді
пешко не була виновата. Но що? Кафар
не маючи наочного контролю, створ
поеуджданіїї комиссію о єде веденій ділі.

Зъ вихідъ причинъ синода дієчеснаго не скликовано, токмо дійти до
того фонда. Одно толькъ поєднані въ 1846 вгадую, що робить той для зважа
синода не сприятль; але где нишъ розумъ.
Се правда, що гданий роки такому собра
нію не сприяли; але бѣть ропу 1823-
1866 були и сприятль времена.

Наслѣдкомъ завѣдованія синодальную
негодованіе клира на комісію фонда, и
далѣе усугубляется бѣзъ плаческихъ вкладовъ.
Оридиарій взыскавъ до репрессій, а въ
менио приказавъ изъ р. 1858 Аканскої
подношити фондовыя долгі священниковъ и
рѣчныхъ справодавахъ и съфідентахъ
моральности; иле и ее мало по-помощи,
тымъ бѣльше, коли изъ р. 1855 и 1856 не
выплачено вдовицамъ и сиротамъ никак
запомоги.

Въ р. 1860 вступилъ на митрополичій престолъ Григорій Яхимовичъ. Поне юти ін. чѣмъ лихо, прикашай ип. р. 1861 выплачовати въ фонда, который до 126,017 зл. з. п. возврѣсъ, цѣлу запомогутъ вдовицамъ, и обіцяли, вѣнати въ короткѣ сро-
дь. Къ сожалѣнію, скора смерть его не позволила се дѣло осуществити. Такъ бу-
рочилось скликанье синода засы, на чь-

Негодование клира возрастало тысячесмыше. До того прилучились еще фатальные закупио каменицъ, когда многое покидала, а мало что привносила. Крикъ становился прилюднымъ. Въ „Славѣ“ и „Страхонудѣ“ появлялись рѣчи, которыя комиссію фонда страшно оскорбляли. Наслѣдкомъ того подалася цѣла комиссія въ димисіи. Не оставало теперь ничего иного, какъ скликати обще собраніе отпурчниковъ деканальныхъ. Митрополитъ Спиридонъ Литвиновичъ созвалъ его въ 24, 25, 26 и 27 цвѣтия 1866.

Оть року 1866 зачиняється цілком ряд общиць соборій. До року 1879 відбулося ихъ с'ємъ, а именно въ рокахъ: 1866, 1871, 1874 (два разы), 1875, 1878 и 1879. Ожидано загаломъ, що днівъ зборій пойдуть теперъ бистро напередъ. Ко склачнину, надви тій цѣлкомъ не спозишишися.

Коли переглянути діятельність всіхъ тихъ соборій, то представляється яків-дивний образъ. Въ той діятельності не видно ніжкої проходної гадки, системи, але збиранину найбіжнородійшіхъ з найсуперечнійшихъ проектівъ и ухвалъ. Не разъ одушевленося якоюсь гадкою, по-становлено конечно ешь перевести, а изъ коротцѣ забуто цѣлкомъ, нинено „до конча.“ Разъ ухвалено такъ, другій разъ никакше, — однимъ словомъ: сотворено ешь ухвалъ оправданій *circus vitiosus*. Дѣйстно, я приходжу въ искушеніе підіти цѣлый періодъ отъ р. 1866 до 1879 временемъ замінитиельства языковъ.”

Такая безпрограммность мала свои пра-
вины. Клиръ, діецзій не походить о свя-
тахъ фонда майже никакої вѣдомости. Всѣ
вѣдомості, яку більш одержувавши, ограни-
чилася лише на сухе спрашуванье управ-
лючою комісією о рѣчныхъ приходахъ и
доходахъ фонда. Шо дѣжалося на общихъ
обраніяхъ, якій подношено тамъ проекты,
якій поставлено ухвалы, — все ток будо для
гіалу духовенства пешіхъстнагъ. Себу
злікимъ блудомъ. Духовенство, не зна-
чи ничего о ходѣ дѣль, не могло спра-
вами фонда основно заниматися. Всѣ до-
бачній обряды на соборникахъ деканаль-
ныхъ були лиши „переливаньемъ изъ пу-
того яко порожніе“ и кончинаю азычайно
реотипинымъ порученiemъ делегатовъ.
Обы стараніе о заміненіи вкладокъ рѣ-
чахъ, а збѣльшенніи залоги ідентично-
тическою. Якъ се мало статись, не го-
ризъ никто, — толькъ малъ делегатъ
уритась.

Другую причину була не замедленная выборъ вторучишишъ деканъ. Щобъ вторучишиши могли задачи бывшети, поименій пути не

тия въѣдѣніямиъ, разумѣтися на финансовыхъ дѣлахъ, и повиновѣтствіе delegata постопленію. Ко сожалѣнію, душе мало деканатъ показало по тое правило. Многій деканаты высыпаліи позаді разу чинного отпоручника, отже съ ходомъ дѣлъ пѣзкомъ не обвижкомъ. Итакъ деканаты поручали со дѣло якому нибудь священнику, который случайно изъ своихъ имѣній гирьматьѣхъ у Лѣвона, — безъ взгляду на его способности. Не разъ случалось менѣй бачити во Лѣвонаѣтъ отпоручникомъ, который страдавшился съ собою передъ засѣданіемъ пытали однѣ другого: що буде на собранію и що властиво мають они тамъ робити? Чуючи таку бесѣду, и дѣйстно не знають, чи пізнати надѣяниа, чи смѣятися. И що къ таинству отпоручникомъ. Ворандѣ букій статута удочелестворено: отпоручника выслано; все чи бути въ него икій покитокъ?

Не дивно отже, що при совершенствованнії позицію діяльності фонда і не залишиться відкритими вибори місцевих відповідальних деканальних виходили з общинських обрачаних ухвалами і проекти дорицькій, не маючи підконтрольної системи і не стоячий перед собою як підконтрольний.

(Далее буде.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

Пожимо всѣхъ усилій рада державы
исконо не буде могла упороти съ своимъ
правомъ до златъ, золотыхъ сокровищъ. Кромеѣ бу-
дженту падата послѣднѣ має еще залагодити
следующіе споры: уставу о сбербонныхъ же-
лезницахъ, предложenia о управлѣнію отно-
шенои торговельно-промышленныхъ съ И-
меччиною, о оборонѣ при улагородиниано
выработѣ и продуктѣ торговельныхъ, о
платѣ за Кайбѣ, уставу о таокахъ войско-
выхъ и выборы до delegacij. Правданодобно
закончатся засѣданія рады державы коло
22. о. ж. Правы же, чтобы рада державы
не буда отсрочена, але таки уроцисто
закончина съ, икъ какжутъ, таа гадка знаѣшила
прихильные принятіе въ кругахъ правитель-
ственныхъ.

Комісія буджетова приняла резолюції: Дунайський п'ятьтю: музей для штуки и промислу, Феодора о заснованню відділу медичного в Зальцбургу. Въ справѣ резолюції Ковальского о введениі руского язика въкладдованого на теологічнѣмъ факультетѣ въ університетѣ черновицькому рѣшено забезпечити правилительство, щобъ застосували надъ тою справою въ порозуміннѣ съ Архієпископомъ і въ увагліеннѣ языка богослужебного. До порядку днішнього перейшла комісія надъ резолюціями: Кронштадтъ въ справѣ виконування закону о створицяхъ і зборахъ і Форштадтъ въ справѣ средствъ гардильнихъ противъ переносившися Слутильдъ въ Франції та Австрії.

На 83 заседании разы биржаковъ вълна специальная лебота надъ закономъ о войсковой юрисдикціи. Дрѣ Гербетъ въ саристичкій проконтъ выказывалъ неясности §. 1. предложеного проекту тагоже закона въ такихъ важныхъ пунктахъ, какъ томъ, кто възстановимъ платитъ таксу, позаянъ послѣ предложениа въ загалѣ заходитъ сомніе, чи обогнаніи до войскової службы самъ має си платитъ, чи сго родичъ, налагдно дѣлъ и бабка мають буги потаганій до плачна таксу, кого въ першой линіи обонимавшии изгнаніи и т. д. Такоже дотинувъ дрѣ Гербетъ питанія, который въ третій старостъ чи мѣстна побору, чи принадлежность, чи замешаніи, есть компетентный оцінювати тую таксу. Дрѣ Гербетъ поперъ длятого внесеніе Ганельберга, щобы §. 1. бослано възять до комісіи. Тое внесеніе однакоже ухилено по понемногу голосованію большинствомъ 8 голосами. Въ парламентаристичкій партіи хибувало 21 послѣдовъ на взыданіо. Зъ русихъ послѣдовъ голосували Кухачевскій и Озаркевичъ за внесеніе земляка Ганельберга (Гербета). Поболь Новальскій не бувъ въ Відакъ. §. 2. приято безъ дебату. §. 3. постановлено, что киль освобождений отъ таксы, приято стъ напрашама. §. 4. приято безъ дебату. Надъ дальніми §§-ами развидалася жива дискусія. §. 5. постановлено, на чо додѣлъ тъ такої войсковыхъ час бути призначений а именно: 1) налучине засмотреніе инвалидітъ воиновъ; 2) на сенса для відобръ и скрѣпъ на офицеріахъ и жонівъ ихъ, погиблыхъ въ бою або умершихъ въ рані; 3) на подмогу родинъ, который въ случаю мобілізації армії и поклащеніа до оружія резервистівъ або дезертистівъ.

потребуютъ помочи. Пос. дръ Веберъ выступить въ бесѣдѣ противъ министра Герста, пишшаго той просьбы, именно за §§. 6 и 7 законовъ, где постановлялось, что право разпоряджения войсковыми фондами тѣ таксъ мають министры складу и обороны красной. Веберъ бачитъ въ тѣмъ именно обмежуванье компетенціи рады державной въ правахъ бюджетовыхъ. Веберъ стащить для того внесены, чтобы §§. 6, 6 и 7 были назадъ отосланы до комиссіи, чтобы она тѣ таксъ замѣнила, ибо рада державна установляла ю року выдатки тѣ войскового фонду тѣ таксъ.

На 8d засіданні отримавши відмінну відповідь на питання про засуджені військові злочини, Земляковський відповів на запити посла Вебера. По промові ще кількох послів рішено відправити до комісії § 5, 6 та 7 пізньої редакції до комісії. Чезрьом припинивши засідання, внесено до комісії також §§ 8—15. Дискусія розійшлася аж до пізньої § 16 установлюючої також військову після 10 кількість: 100, 80, 60, 40, 20, 10, 5, 3, 2, 1 зр. різно. Тобто § 16 було відхилено також пізньої редакції з міністрами неправдами.

На 85 засіданні ради держави було
дальше на порядку днішнього закону о таксі
войскової. Поступом Кляйн-Мартинців зде-
жини реферат Тильдерови, котрий піз
наслідство нових обрадок комісії предложив
раді держави З питання, на котрі ради
держави згодилася і від голосування при-
няла. Тіє питання були: Чи рада держ. го-
диться, 1) щоби доходи зъ такси войскової,
о кількох перенесають умовлену съ Уграни
квоту 1,142,530 зр. буде трактовані въ спо-
собъ текучихъ доходівъ держави; 2) щоби
індіномаганье зъ сканд потребуючихъ по-
може родини обебъ покликанихъ будо озна-
чене підъ загладомъ міръ и часу окре-
мъ закономъ, 3) щоби до оплаты такси
войскової були субсидіарно зобовязані ро-
диче такъ довго, доки мають обовязокъ
цѣлкомъ або частю удержаніи сына, обло-
женого такою? На внесеніе Дунайского
визначенію комісії тиждень часу до предло-
ження зміненої устави. На тоймъ закончи-
лася спеціальна дебата надъ закономъ о
таксі войскової.

На порядок днішнього прійшло продовження спеціальнихъ дебатъ бюджетовъхъ, а именно статі министерства торговлї. На тойже засіданію бтчткно єще інтерв'єю Вольфрама до министра сиравъ внутрішніхъ: 1) Чи дѣбто въдно розпорядженіе въ цій языць изъ Чехахъ? 2) Ікй були до того новодї? 3) Ікъ думає правительство погодити тое розпорядженіе єть основными законами зберіжними?

На 86 засіданні ради державної політики діяльно спеціальні добави надані статемъ видається міністерства торгівлі. При титулі I §. 2: видатки на школи дрібного промислу, на стипендії и урадження для чинъ и т. д. 220.800 зр. забрали голосъ із межи іншими пас. Вайгель, виказуючи неоднократне упогляджене Галичину підъ взглядомъ пільзь промислу дрібного и визначивъ правительство, щобъ въ буджетѣ на будущий рокъ визначило для Галичини щедрѣшу на одну цѣль суму. Въ §. 3 ухвалено залишку зворотну для компенсії до регуляції Прута 1280 зр. Титулъ 5 призначає на пошту 14,400000 зр. а тит. 6 на телеграфъ 1588.700 зр.

Посольствіе Озаркевича при концѣ за-
їзданія премьеромъ за реорганизацію ура-
говъ поштовыхъ и телеграфическихъ, чтобы
избавѣти дефициты, якій рѣбрѣнно изъ от-
крытъ: телеграфы плавающа. Былъ посланъ
Озаркевича подамо позднѣѣше въ цѣлой се-
ансѣ.

Палата панівъ принялъ законъ о же-
лезницѣ ардатанской, законъ о фабрикаціи
съмъ штучныхъ и законъ о железніцахъ

ЗАГРАНИЦЯ.

Россия. Хотя въ Европа, а именно
въ славянскій, даже историально въ
жидѣ основныхъ реформъ въ руки Лориц
Михилова, а въ наѣздроѣніяхъ его разно-
ражданію добавляе уже зачатокъ на свободу
конституційну, однакожъ ульми импѣрии
богатѣ еще воды, какъ генералъ Россія
по своимъ системамъ полицейскимъ, аго-
ратизмомъ генералъ губернаторомъ и спро-
тивностію властіи судейскихъ на столько
относится, чтобы була изъ состоянію прѣ-
дѣти и зъужить конституційну вольность.
Того пересадженія есть мабуть импѣрийш
диктаторъ и для того не важна былъ досн
на поле реформъ конституційныхъ, лишь
доволенъъ за конечности тѣмы, чтобы не
редь всѣмъ понижанія тѣ жерза, эти ко-
трѣхъ имѣла самоволя, загадка демократи-
зациіи и цѣлквія маѣже анархія. Въ той
цѣліи обможнѣть для вѣкаго третіго отданія
и губернаторомъ, усунуть давнишній цен-
тора праслы, всѣмъ разсмотрити вѣтъ поли-
тичнія процессы, облегчить сумнію долю поли-
тичніхъ начиній, пустить множество мини-
мальнихъ перестановокъ на полю, а иными
уже приступае и до низвнѣхъ реформъ на

котору подает телеграфъ Европѣ суть та, что гр. Толстой, министръ просвѣщенія, по- данія доброхотію?) до демасіи, котору царь признача, а на его мѣстѣ вступає Побѣдоносецъ яко старшій прокураторъ, въ Сабуро-ровъ яко министръ просвѣтства. Не знаемъ сихъ личностей и годъ надѣяться, щобъ люди тѣ, зъ которыхъ послѣдній бунтъ доселѣ кураторомъ Дорпатскаго университета, запрещали школу въ духѣ либеральномъ и узглаждали потребу учения каждого изъ рода въ языцѣ материомъ. Гдѣ также предвидѣть, яко реформы предпріиме Побѣдоносеца, подъ котрого управою яго старшаго прокуратора зостасъ си. скондъ, але мимо того можна зносити, що ново поклонившій людѣ не належать до законостѣйлон бюрократичной Россіи, которая въ централизации школьнай видѣѧ спасеніе державы. Гр. Толстой, поѣдающіи славу ученого, но тоже въраній великихъ заслугъ, але не такъ для школьнаго приватной библіотеки, въ ко- торой нагромадилъ велико множество русскихъ рѣдкостей библиографическихъ.

Царь пріймашъ 17. (29.) ци. на день
запохъ (62) родинъ желания двоюродъ австрій-
скаго и берлинскаго зъ усть генералъ
Рамберга и Трессона итъ горжестивной ав-
спиції. Ираса европейска комонговала фактъ
ней загадкою про союзъ трохъ цесарей,
издаесь нарочно, щобы почуты мійные прасы
англійской и нового кабинету и не ошиби-
лась въ своихъ надіяхъ, бо въ колыхъ дні
потомъ заявлять молодшій секретарь спраш-
заграницыхъ кабинету англійскаго, Шарль
Ділье, съдѣючое: «Англія постарась о
точно выполнанье трактату берлинскаго. Въ
ладѣ европейской стаине она по сторонѣ тыхъ,

котрій стоять въ оборонѣ вольности, а пытанье орієнタルне постараєся рѣшити при помочі Франції и Италиі въ той сподѣбѣ, що вътворити конфедерацию вольныхъ, держащихъ межи Дунаски а хорами адрианскими и греческими. Англія буде наставлена изъ коре полагодженіе квестій греческої и не допустить на побоюваніе балканскомъ погоняю россійской ани австрійской. Боснія Герцеговина не могутъ належати ани до Порты, ани до Россіи, ани до Австрії. Турки будуть вправданіи въ Европѣ, а не въ Россіи. Мостія заснованія

Италия. Кабинет Кайроло-го подался до демиссии. Рознисло также новые выборы до парламенту из-за надежды, что эти новые выборы выйдут значительной однолигой большинства, на которой будущее министерство сможет сильнее опираться и заняться внутренними реформами державы. Оппозиционные сторонники этого зложило комитета предвыборный, в который начальство обнаружили Криспини, Никотера и Занардели.

НОВИНКИ.

Чорногора. Ихъ заняли албанцы насквозь тѣ мѣстности въ Кучин-Краинъ, котрѣ по устремленію войска турецкаго мали замѣтъ Чорногорѣ и замѣтъ Гусинѣ и Илану. Вена лежала изъ туцкимъ военачальникомъ, котрый, уступающи

— Желѣзница Архн. Альбрехта зажигла порадокъ вѣды.

— Трамвай львівський розпочав д. має правильний рухъ за билетами зъ площа-ди цвонъ до касарнъ Фердинанда. Тѣ 9 мицутъ отѣзгдитъ вагонъ зъ передъ касарнъ. Пять вагонъ бѣгуватъ буде ѿ 19 раздѣль черезъ день, отже 95 раздѣль можуть вѣздитъ пасажеры изъ стаціяхъ, где задержу-ся вагонъ. Першихъ дѣйствъ всѣ вагонъ трамвая буде о всѣхъ портъ днія битсомъ поміжъ. Розумієса, що найбільше всѣдно

— Выдѣль краеый на засѣданію 4. мая
раздѣлить можн поѣтъ всю решту, ака досн
остала буда зъ фонда піонирію и о-
вого и пілодѣти.

— Въ кінець цвітні с. р. випливла из-
посла **Василія Ковальского** до держав-
ної Думи изъ Віднії східнующа пети-
ція:

Сильні часомъ душеви болезни, альбанці али не думаютъ о уступленію. Надь Семохъ, черезъ который веде юсть, отгаворились они изъ великої силѣ и изволить скончы. Работами правнаго італійскій живопись, а оружіе и праборы посвятилъ побѣдитель гобицкого, — Коссобіскаго, — Краснинскаго, — Олескаго, — Стрыйскаго и Угновскаго — якъ и бѣл. о. Григорія Педвара, приходника въ Золотому Петоку о подзвошенье конгриму;

б) отъ громадъ Дале въ Невии, изъ
луского поинта о выключенье поильского
измы ико обовязковаго предмета изъ та-
мощихъ народныхъ школъ;
в) отъ гроазы Доброты Надзбр-
нильского поинта о свободное побиранье съ-
ренецъ изъ солдатъ жергъ, находящихъ
изъ групахъ;
г) отъ п. Ильи Фигната ц. к. воинско-
го начальства о наданье поезды дорого-
го

Немечтина. До давнейших пора-
гов имена Бенмарса в парламент при-
шли для идей, именно откинуто проекты
о уставах отдельных, однолитей для всех
органов немецких и предложений, чтобы не-
однотипные Гамбургу с. Павла и Альтону
все же имели в своих областях немецкую. Но по-
всюду исключительно с именем мини-
стра.

же підпілью директора каси непідправний і вискою на банкноті він загальне висновання.

— **Перемежи въ принадлежности громадъ.** Отъ 1 липня 1880. «*Буджетъ А.*» въ суду постійного відомства въ Боснії та Герцеговині въ Могильниці 2) громады Доброполе въ Матеушовіці 3) громады Бричулі стара, Дархівка, Хмілівка, Бричулі нова, Пантелейма та Троїцька 4) въ суду постійного въ Казові 5) громады Маловоди, Соснівка та Тудмівка 6) громады Усьє, Томаче та Щенківка, 7) въ суду постійного въ Буджаніві 8) въ суду постійного въ Теребові 9) громады Зиниче — въ присутстві: Громады підъ А) 1) до окр. суду постій. въ Буджаніві, громады А) 2) до суду постій. въ Буджаніві, громады А) 3) до суду постій. въ Теребові, громады підъ В) 4) до окр. суду постій. въ Биселевичах, громады підъ В) 5) до окр. суду постій. въ Найдзіцах, підпілью громада підъ В) 6) до суду постій. въ староства въ Чорткові.

Рівночасно громада підъ А) 2) Добровіле въ Матеушовіці висукалася въ окр. суду окружного въ Теребові въ прилуччі до суду окружного въ Станиславіві підъ Б) 4) громады Маловоди, Соснівка та Тудмівка въ окр. суду окружного въ Золочеві до суду окружного въ Теребові.

— **Коломийська рада мѣсна** виселегонага бургомістра въ двохъ радищахъ до Львова для привати чекетаючого въ Боснії підъ Пармю до Львова та вислалила на угощання въ фондъ жіночихъ 100 зл. а комітетъ для підмоги оставшихъ жіночихъ въ дітій, покликанихъ резервистами въ час мобілізації, бгъ себе въ складокъ 300 зл.

— Полкъ Парма прибуде до Львова въ північному адміністративному трибуналу судового въ Вадимі.

— Зъ Тарнова доносять, що спасійському лікарні летаргічнимъ жажды, про котрого спо-го часу була стала въ „Дайлі“, пробудившася въ 13 тиждінів свого незвичайного сну. На питані, чи знає, що такої довго спавъ, где знаходить, що ему сниться? в. т. д. відповідає, що совсемъ ничего не знає. На результатами про вілощення домашній давніші відповіді зрозумілі, не ставши ему толькож пам'ять і часу. Другого дня по пробудженню зачавъ, якже самъ істі въ отъ того часу перестали вироніджувати ему пам'яту до жалудка руркою, якъ то 6 тиждінівъ чотири рази на день роблено. Съ повторенемъ ся прибувавъ і пам'ять хорому такъ, що за пару тиждінівъ цілкомъ здоровъ спустить шкірати.

— **Зарядъ отъду Черногорскаго** тов. Татранського устрою для членівъ товариства въ широкій публіці двадцяту товариську експозицію до Делатини та Миколаївки. Въ неділю, 16 л. ма, рушать учасники експозиції въ Коломиї о год. 6 рано своїми підводами до Делатини, где буде отчиненість въ обідъ спільній. Слідуючі отчиненість буде відъ водопадомъ. Після за ослону Дора. Въ Миколаївці обідъ а въ вечір будуть відъ въ Коломиї. Члены товариства платять въ спільній кошти і зл. бгъ особи, не члены 2 зл.

(П.) Зъ Солотвинського пишуть намъ: Въ нашому вітку неможливо сподіватися добрихъ життів, бо хотъ симіна вибігла не підъ гори, якъ підъ снігу, то підъ то висушило ся жартою голоморозе та студений, північний вітеръ такъ сильно, що треба було ся черезъ пілонину перескочити въ коло въ ново прибулихъ застіни. Передноюко однакож у насъ не тажікъ якъ не стара донти, якъ не жілабови ліхки, можна бы сказати, що таки легкій, баробокъ есть великий, особливо въ нашому скарбѣ, чи то при роботі відъ въ глубокихъ горахъ (до тогъ спорудили відъ въ глубокій до 300 роботниками въ угорскомъ Рум., чи при відъ въ Гуті, чи при сплавленні деревъ (колодъ, бруси та дощі) до Мармараса въ Дамаскѣ). Плоти відуть товеръ три рази на тиждень, коли стають супенією. Наші люди вибираються якъ відомо, що року скільки си Петра не виїхавъ або на Південь, або ажъ до Россії, або до Угорщини не сімокісъ; єді рокъ припіть напакож гуцулемъ кромъ того що єді оду не сподівашу. Въ коломийській марта північної тутъ спонсонахъ та канцелярії въ російській Георгіївікъ забрудніли въ нашого кута скільки 200 роботниками. Умова, спісана черезъ обі стороны въ канцелярії по-товариству Солотвицькому, буде, якъ здається, для нашихъ людей користна. Старші люди доблестіюють помешані, таємъ — якъ скоріння для наїзду, яко, якъ горіння не буде, — якъ 10 зл. а. въ 30 роботниківъ дільш., — меншіхъ хлонівъ, жінокъ та дівчатъ дають кроїт кватири въ харчу 7 зл. а. въ за таємішими членами. Кождий обов'язково робить такъ черезъ 6 місяцівъ (по 30 роботниківъ дільш.) таодержать 10 або 7 зл. их руму, — а робініямъ таємъ, що обійтися на роботу, ви-

значено тутъ другій разъ таку суму, але ділеровъ тоді, коли прийде телеграфічна вѣстя въ границѣ буковинсько-російської, що роботники уже прийшли въ мѣстечко. На граници держали ихъ заради вони ся кіара-таки 14 днівъ на каштъ двору, теперъ роблять уже на мѣстці якъ въ земахъ, або якъ позиції або при винницяхъ. По святкахъ має друга тута пільга въ більшій чи меншій часті на роботу до тихъ ок-змінъ добре а въ червні ще одна, т. є. третя дружина, а всі подъ тими самими умовами, такъ що дворъ въ часі життя буде мати найбільшу роботливість, а отътакъ по жінкахъ, якъ жіру, якъ будуть тіні чоргово до дому віртатися, що разъ менше; до ложки кунуруди та до винобородъ запішато отже тільки ті, котрі туди ділеровъ въ червні пойдуть.

Вѣсти епархіальні.

Изъ Апартхія Львівського.

— **Высокопреосвященій Митрополитъ** въихъ сего дня рано поспішнимъ потягомъ въ сопроводѣ Вір. Крилошань о. Станіславича, Ю. Сембраторича та Вс. О. Дроня, яко капеллана на освяченій канонічний деканата Буковинського — въ Чернівці. Въ неділю Томику відправито там же Архієрейська Служба Божа въ сослуженні Ви. О. Крилошань: Жуковського, Велічка [котріє єще вчора рано поспішнимъ потягомъ въ Чернівці для приготовленій съ капел. Ихъ Вареоса, О. Калинчеву въихъ], Симоновича въ Ю. Сембраторича, підъ часъ котрого потомъ тутешній духъ, семінарії співати будуть. По освяченії деканата Буковинського пам'ятъ В'ирою, поспіти деканати Слатинській та Жуковській.

Именованій, Вс. О. М. Галіковській зъ Порогомъ — мѣсто деканомъ Богородчанськимъ Х. Колінковській зъ Велдіка мѣсто деканомъ Пересипинськимъ.

ВСЯЧИНА.

— Въ Франції виконавъ Романъ Цхловський модель **нової борони**, такъ званої клинчоновъ а славний конструкторъ французькій Нелліс въ Наріжу зробивъ дбайно підслідьткою цього моделю таку каштъ. Правительство англійське надало уже Цхловському на тое патентъ; перші проби, роблені на фольваркахъ англійськихъ удалися дуже добре. Борона та має таку конструкцію, що кождий зубъ єсть окремо рухомий, якъ въ жіру, якъ при візочині натривле въ одній стороні на груди та скіби а въ другої на долинки або ями, подносяться або спускаються въ долину, таємъ однакож, що завоївавъ єго робітнимъ патентомъ изъ кождому зважаючи орнаментахъ архітектурнихъ.

— Въ Катенавъ (въ Венгриї. Прусахъ, на обласні ріки Пречель), въ цѣлій крестині, далося видѣти 27-го марта о. р. освятивши таємніе природи. Півта години передъ віходомъ онція наявніїся на похудніні віднонрізі цілій робъ малыхъ срібличихъ таємъ небеснихъ, якъ котріхъ набільший доходили до позорини величності волосинихъ орхібів, інші же були значно менші та похожі на іскри, вилітаючи зъ розчлененого желіза въ кузни, коли его кленцемъ бясься. Ціла тута громада вероліттія насувалася поземо — на піраміку зъ походу на захід, мовби на шнурѣ яко чимъ 3 метри довгимъ а $\frac{1}{2}$ м. широкимъ, розташувши потемне що небо на її стороні срібляко зарено.

— **Кривчий судія.** Въ одній угорській місточку судія засудивъ недавно одну хорошу молодичку за якесь переступленіе на 24-годинний арештъ, котрый засудженія не откладаєші відъ въ арештъ, але — въ місці самого судія.

— **Цѣсарь мароканський** дарованъ недавно президентомъ Французької республіки діяльною конії. Въ Паризії здійснилися, якъ може цѣсарь таки ліхі конії въ дарунку прислати. Тымчасомъ показалось, що таї конії въ дорозі якъ два рази не підійшли вимірюю.

— **Пожаръ** виникши 30 цвітня въ четверти по представленню театръ відомий въ Томешівці. Будинокъ бувъ обезпечений на 250.000 зл.

Зингеръ (Singer) въ Трієстѣ. Тую фірму порукаюмо нашимъ читателямъ якому въ найдавнійшихъ въ найдавнійшихъ въ Трієстѣ. Она вислала для вигоди своїхъ Н. Т. Купальниківъ начини въ 4 $\frac{1}{2}$ кіло франко та вільно въ цілі. Можемо відоку-ділити, щоби пропонувши на пробу перевірився що незвичайній деяльноти та дуже добрий якості рожинихъ родиць якимъ. Виробляє відомими нашими читателями ще ни віноме въ часті іноземцівъ, а тута юдеї таємні що обійтися на роботу, ви-

Курець львівський зъ дні 5. л. ма, 1880.

І. Акції за вітуку.	ІІІ. ГІЛЬДІЯ ЗАДАЮТЬ
Жалюї Кар. Ліді, № 200 р.	ІІІІ. ГІЛЬДІЯ ЗАДАЮТЬ
— 100 зл. зв. вітуку въ 200 р.	250 — 268
— 100 зл. зв. вітуку въ 200 р.	108 75 171 50
Банку гіл. гільдії въ 200 р.	200 — 300
2. Листи зв. за 100 р.	26 90 97 50
Одн. купант. гільдії въ 5% ві.	90 40 91 40
— відъ 1% ві.	102 10 103 10
Банку гіл. гільдії въ 5% ві.	101 — 103 50
3. Листи довгий за 100 р.	92 — 94
Общ. купант. гільдії въ 5% ві.	92 10 99 10
4. Обліги за 100 р.	98 — 100 —
Індивідуальні гільдії 5% ві.	100 — 102 —
Листи комуналні Гільдії банку рутиє. 6%.	100 — 102 —
5. Листи мѣста Кракова	20 25 22
Станіславова	25 — 27 50
6. Монеты.	5 47 5 57
Луківъ голдендерій	5 53 5 63
— кіларей	9 45 9 55
Наполеонівські	9 73 9 83
Рубль російській сріблій.	1 62 1 72
— паперовий.	1 24 $\frac{1}{2}$ 1 25 $\frac{1}{2}$
100 марокъ кімбінгівъ	58 20 59 10
Серебро	99 50 100 50

Курець въденський

зъ дні 3 л. ма, 1880.

Довгі деріжани.

ІІІІ. ГІЛЬДІЯ ЗАДАЮТЬ
Довгі деріжани.
— 1854 въ 250 р.
— 1860 500 р. 5%.
— 1860 100 р. 5%.
— 1864 (въ премію) по 100 р.
— 1864 по 50 р.
Ренты Кем. по 42 лір. австр.
Довгі деріж. зв. деріж. по 150 р. 5%.
Довгі деріж. зв. деріж. по 500 р. 750.
Галіччини

Активії.

Банкъ Англо-австр. 200 р. срібл. р.	145.75 146.
Інш. кред. для торговель. по 100 р.	276.80 277.
Довгі деріж. обіг. експ. по 500 р. 750.	800.

Галіччини

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

въ Львовѣ про улицу Конгресову 4-10
все чисто поручити Вч. Пт. Публіце
и Пост. Духовенство посмі

РОГОТНЮ

посміжної одягненії
въ Львовѣ замовленія викону-
ються въ найкоротшій часъ.

КАВУ

включює съ цілью въ спакованіемъ,
franco на кожду поштову станцію ав-
стрійско-угорської монархії за посеред-
німъ приєланіемъ або посвідченнемъ
належитості за кілограмъ

1а Цейлонъ найкраща Перловагр. 2.

1а великоїзерниста Куба.

</div